

1
KRISTAUS KARALIAUS

Laivas

Tėvų Marijonų

Bendradarbių Draugijos

Savaitraštis

— ● —

Lekcija — Evangelija

Malda

Tikybės Prasmė

Upelis

Vatikanas — 350 Milijonų

Katalikų Sostinė

Paskutinis Amen

Šv. Rapolas Arkangelas

Su Mūsų Bendradarbiais

Klausimai ir Atsakymai

Evangelijos

Svečiuose Pas Argentinos Lietuvius

Žiūros iš Katalikiškojo Pasaulio

Žinios iš Lietuviškojo Pasaulio

— ● —

No. 43

XXIX Metai

Spalių (Oct.) 22, 1949

XX SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija

Šv. Jono 4, 46-53

ANUO metu: Buvo tenai vienas karaliaus valdininkas, kurio sūnus sirgo Kaparnaume. Tas, išgirdęs, kad Jėzus ateina iš Judiejos į Galilieją, nuėjo pas jį ir prašė jį ateiti ir pagydyti jo sūnų, kurs buvo marinamas. Tuomet Jėzus jam tarė: Jei jūs nematote ženklų ir stebūklų jūs, netikite. Valdininkas jam atsakė: Viešpatie, ateišk pirma, nekaip mano sūnus numirs. Jėzus jam tarė: Eik, tavo sūnus gyvas. Žmogus įtikėjo žodžiams, kuriuos jam pasakė Jėzus, ir išėjo. Jį jau pareinantį pasitiko tarnai ir pranešė jam, sakydami, kad jo sūnus gyvas. Jis tat paklausė juos apie valandą, kurią jam pasidarė geriau. Jie atsakė: Vakar septintą valandą liovėsi krėtęs jį druggs. Tuomet tėvas suprato, kad tai buvo ta valanda, kurią Jėzus jam tarė:

Lėkaija

Iš Šv. Povilo Laiško Efeziečiams
5, 15-21

BROLIAI: Žiūrėkite, kaip atsargiai surite elgtis; ne kaip neišmintingi, bet kaip išmintingi, gerai naudokitės laiku, nes dienos yra piktos. Todėl nebūkite neprotingi, bet supraskite, kokia yra Dievo valia. Neapsigerkite vynu, kuriame yra ištvirkinimas. Būkite pilni šventosios Dvasios, kalbėdamies tarp savęs psalmėmis, himnais ir dvasinėmis giesmėmis, giedodami ir džiaugdamies savo širdyse Viešpačiu; dėkodami visuomet už visą Dievui ir Tėvui mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu. Pasiduokite vieni kitiems Kristaus baimėje.

Tavo sūnus gyvas. Ir įtikėjo jis pats ir visi jo namai.

„Nemuno Ilgesys“

J. Aistis

M a l d a

O Viešpatie, pažvelk mūsų žemėn —
Kaip ją mina koja svetima, skaudi,
Kaip mūsų akys ir dangus aptemę
Ir kaip skausmo kupina širdis...

O Viešpatie, mus tremia ir marina
Ir tikėjimą mums plėšia iš širdžių,
Ir stumia iš namų į lauką plyną,
Atsigrižus žvelk į degėsius skurdžius.

O Viešpatie, mus lyja, vėjas pučia,
Šaltas šaltis krečia alkanus, plikus...
Tik ašaros, tik klykiantys vaikučiai,
Tik vaitojimai ir nerimas klaikus...

O Viešpatie, be laisvės, be pastogės,
Be gimtos žemelės šaltžemio brangus...
Už ką, už ką mus šioji rykštė smogė,
Ak, už ką nelaimės krito iš dangaus?...

O Viešpatie, išgirsk mus! Malonės!
O neleiski žūti, o paguoski mus!
Gražinki laisvę į tėvynės klonius
Ir tikėjimą gražinki į namus...

Tikybos Prasmė

VISAS žmogaus esimas, gyvenimas ir likimas priklauso jo Kurėjui, Viešpačiui Dievui. Šią savo priklausomybę žmogus reiškia Viešpačiui Dievui supratimu ir meile. Tų reiškinių turinys yra vadinamas tikyba. Tasai žodis tikyba pareina nuo veiksmavardžio tikėti — tikėjimas, tikrenybė, tiesa — ir reiškia Amžinos Tiesos esimą. Kurios išimtinais garbei yra šitas pasaulis ir jame gyvenamas žmogus. Lotyniškai tikyba — religio; paeina nuo žodžio religare — surišti, kas ir reiškia žmogaus ryšį su savo Kurėju.

Žmogus iš savo nuolat atkartojamų veiksmų, sulig jų dorove, sudaro gerą ar blogą įprotį; reiškia — dorybę arba nedorybę. Panašiu būdu žmogus iš nuolatinių Dievo meilės pareiškimų sudaro tikybos dorybę. Toji dorybė yra vidurinis kelias tarp dviejų kraštutinių. Lygiai yra ir su tikyba, nes jinai yra lygsvara tarp visiško netikėjimo arba ateizmo (bedievybės) ir netikro tikėjimo.

Kaip žmogus turi įgimtą protą, valią ir pageidimus, taip lygiai ir tikybinį jausmą. Reiškia, žmogus visiškai niekeno nemokomas patsai nujaus esant kokią nors Viršiausią Esybę, kuriai jisai turi atiduoti garbę ir atsakomybę už savo nedorus darbus. Tai aiškiai pabrėžia garsusis Ciceronas (106-43), sakydamas: "Nėra tokios laukinės tautos, kuri nežinotų ar negarbintų kokios nors dievybės" (Quaest. Tusc. 2, 19). Ir Plutarchas (46-120) sako: "Apeidamas visą žemės skritulį gali rasti miestų be akmeninių sienų, be mokyklų ir teismų, be gražių rūmų ir pinigų, miesto gi, kuris neturėtų dievų ir bažnyčių, dar niekas nematė; ir esmi įsitikinęs, kad greičiau būtų galima įkūrti meistas ore, atrasti kokį viensėdį ar kaimą be tkybos į kokią nors dievybę" (Adv. Colot. 31). Kuomet žmogus tą tikybinį jausmą užslopina, jisai lieka netikėliu.

Tai įvyksta trejopu keliu: 1) kuomet žmogus nesugeba logiškai vartoti savo proto (įsitikinęs ateistas), kuomet jisai ištvirksta savo nedorybėse (užslopintos sąžinės ateistas) ir kuomet jisai apsilaidžia savo tikėjimo pareigų atlikime (šiaudinis katalikas). Be šių netikėlių rūšių yra dar viena, už visas aršiausia — kuomet netikėlis savo aklame užsikirtime kovoja tikyba; tai yra baisi nedorybė. Tokių žmonių likimas yra skaudžiai nelaimingas.

Yra ir kito kraštutinumo apsrėikimų. Tai nėra per didelis, bet netikras tikėjimas, kuris apsrėiškia ligos, klaidos ir piktybės formoje. Liga yra, kuomet žmogus savo silpnu protu, paprastai neturįs jokio aukštesnio mokslo, pradeda mąstyti — filozofuoti; tas skaudžiai atsiliepia į jo protą. Tuomet jisai pradeda matyti visokius apsrėikimus, dvasiais ir kartais visiškai išprotėja.

Klaida yra, kuomet žmogus, neturįs gilaus tikybos mokslo pažinimo, elgiasi kaip išmano. Pavyzdžiui imkme nemokyto italo tipą. Jisai turi kokią nors reikalą. Kad tai jam pasisektų, ji-

sai eina į bažnyčią ir nešasi kartu su savim akmenį. Atėjęs prie švenč. Dievo Motinos stovylą, jisai užžibina žvakutę ir, išsiėmęs iš kišenius akmenį, grąšina, sakydamas: "Madona, questa Signora- Jeigu neduosi ko prašau, tai Tau bus blogai". Ne retai atsitinka, kad prašomos malonės negauna ir, atėjęs bažnyčion, sudaužo stovylą. Artinasi kokia nors šventė: iš vakaro procesija, giesmės, dainos, muzika, iliuminacijoz-raketos — ant rytojaus per šv. Mišias tuščia bažnyčia. Imkime airio tipą. Jisai jokiū būdu neužgaus kunigo, niekuomet nelenks šv. Mišių, bet tą pačią šventą dieną vakare — girtutėlis. Viešpatį trūksta šulo prote, kitam valioje.

Tikroji tikybės dorybė yra garbinimas Viešpaties Dievo, anot mūsų Išganytojo žodžių, "dvasioje ir tiesoje." (Jon. 4, 24). Visos pagrindinės dorybės turi rasti atspindžio tikyboje, nes jinais yra visų dorybių turinys. Išmintingas Dievo pažinimas randasi prote, teisingas Jam garbės atidavimas — valioje ir tikras Jo įstatų pildymas — pageidimų tvirtume bei susivaldyme.

Žmogus, atsižvelgdamas į visą pasaulio kurybą, gali nors dalinai suprasti to Kurėjo prakilnumą. Ne veltui psalmių autorius kviečia visą gamtą — saulę, mėnesį ir žvaigždes; žoles, gėles ir medžius; žuvis, paukščius ir žvėris — garbinti Viešpatį Dievą. Ir toji visa gamta, esant kaip jinais yra Dievo galybės, išminties ir garbės reiškinys, atiduoda Jam garbę. Bet tasai žvaigždėtas dangus, toji žydinti, čiulbanti ir judanti gamta nesupranta savo reiškinio. Tos visos gyvos ir negyvos gamtos protu yro žmogus. Jisai pats ir per jį visa gamta tarnauja Viešpačiui Dievui. Prieš Kristaus atėjimą žmogus atnašavo gyvulius, degindamas Dievo garbei aukas. Šiandien Naujame Įstatyme jisai atnašauja žemės vaisius — lauko kviečius ir sodno vynuoges. Jisai šilku, auksu, sidabru ir brangiais akmenimis puošia savo bažnyčiose Dievo aukūrus. Tosios pačios bažnyčios savo išvaizda

bei grožiu viršija ir pasaulio valdovų rūmus. Savo protu žmogus palenkia visą pasaulį atiduoti garbę Viešpačiui Dievui.

Tikrą Dievo meilę parodo teisingumas. Kaip žmogus turi būti teisingas su savo artimu, taip ir su Viešpačiu Dievu. Savo teisingumą Viešpačiui Dievui žmogus pareiškia Jo įstatymų pildyme. Įstatymas gimdo pareigą. Tų pareigų yra įvairių, atitinkamai sulig luomų: vaikai turi klausyti savo mokytojų, tarnai — savo šeimininkų, piliečiai — valdžios. Bet visi žmonės, kas jie nebūtų ir kur negyventų, turi vieną visiems bendrą pareigą — atiduoti garbę ir šlovę Viešpačiui Dievui, pasaulio ir žmonijos Kurėjui. Mums tai sako mūsų protas. Tą patį mums įsako ir patsai Viešpats Dievas, teikdamas savo Dorovės Kodeksą — Dešimties Įsakyimų, kurį paaikšina šv. Motina Bažnyčia įsakydama: "Atmink žmogau, šventą dieną švęsti ir šv. Mišių Joje klausyti!"

— J. N.

Jurgis Bałtrušaitis

Upelis

Va, upelis, va giedrutis —
Kas jam akmenis, kas jam klūtys!
Žemėn jis giliai įdubo
Ir čiurlena, straksi, skuba...
Bet tenai, kur širdys kali,
Veikiai čiurškia jis pro šalį —
Lyg aplenkia vargo klėtis,
Kad netektų jam žmonėtis...
Tu vis sergies žemės grumstų,
Kad tavęs jie nesudrumstų,
Bet pasuk upokšnij, kelią
Ten, kur vargšui širdį gelia,
Žybtelėk į skurdo ūkį —
Tavo pasakos jis lūki
Apie aušrą, apie kraštą,
Kur šios žemės vargas mažta...
Ir iš ten, kur skausmas vieši,
Gal tu ašaras išneši,
Šios pakalnės skalsią mantą,
Į giliųjų jūrų krantą...

Kun. Dr. Antanas Juška

Vatikanas – 350 Mil. Katalikų Sostinė

Roma Ruošiasi Šventiesiems Metams

VATIKANO valstybė yra pati mažiausia visame pasaulyje: ji teužima vos 108 akerius žemės, užpakalyje Švento Petro bazilikos. Čia gyvena ir darbuojasi tos valstybės galva, 73 metų amžiaus popiežius, Pijus XII. Sunkios yra jo valdymo dienos — 15 procentų po jo globa esančių katalikų pateko komunistų valdžia. Jis kasdien girdi kaip kunigai, mokytojai, vienuoliai ten žiauriai yra persekiojami, vyskupai bei kardinolai yra teisiami ir į kalėjimus uždaromi, ligoninės, bei mokyklos konfiskuojamos, milijonams jo pavaldinių atimama religinė laisvė.

Šventieji Metai

Katalikams dangaus palaimos, tvirtybės bei kalčių atleidimo išprašyti, Pijus XII paskelbė sekančius metus šventaisiais, kurių iškilmingas atidarymas įvyks per Kalėdas. Kalėdose didžiausiose ir seniausiose Romos bazilikose — šv. Petro, šv. Marijos Major, šv. Jono Lateran ir šv. Povilo — įvyks simboliškas durų atidarymas. Tai sena ir reikšminga, net 650 metų senumo ceremonija. Numatoma, kad per Šventuosius Metus Romą aplankys apie 5 milijonai maldininkų.

Visi Nori Matyti Popiežių

Visi maldininkai norės savomis akimis popiežių matyti. Jis juos priims Elvederio kieme, auksinėje Klemenso salėje ar net sosto bei studijų kamba-

(Klišė "The Marian")

ryje. Šv. Tėvas dažnai lankytojus pakalbina, nežiūrint protokolo draudimo, ir dėlto išsižada ir valgio ir poilsio. Vyriausiasis Ganytojas, nežiūrint savo amžiaus į dieną dirba 18 valandų, ir jo darbo kambaryje dažnai šviesa teužgesta 3 val. ryto.

Šv. Petro Bazilika

Švento Petro bazilika užima apie 6 akerius žemės ir joje gali tilpti 100 tūkstančių žmonių. Tai yra jau trečia bažnyčia toje vietoje, kur kitą kartą šv. Petras buvo nukankintas ir palaidotas. Viduje bažnyčios savais darbais Bramante, Rafaelis, Michelangelo įamžino savo vardus. Keturių šimtų pėdų aukščio bazilikos bokštas lieką amžiams architektūros kūrybos šedevras.

Viduje bažnyčios maldininkai gali 6 kalbomis atlikti išpažinti, pabučiuoti bronzinės šv. Petro statulos koją, ap-

lankyti jo kapą, pasimelsti net 27 bazilikos koplyčiose.

Meno šedevrai

Šventajam Mieste lankytojams yra atviri knygynai, muziejai, Sikstine koplyčia, kurioje garsusis Michelangelo nupaisė neužmirštamus freskus—pasaulio sukūrimas ir žmogaus nupuolimas. Fra Angelico, Leonardo da Vinci, Rafaelio darbai nupelno Vatikanui aukščiausią garbę meno pasaulyje.

Vatikanas yra daugiau vyrų karalystė: vienai moteriai čia priskaičiuojama 10 vyrų. Čia dirba kelios prancūzės bei kanadietės vienuolės, vokietės seserys šeiminkauja popiežiaus virtuvėje; 750 italų ir 100 šveicarų sudaro Švento Tėvo gvardiją.

Šešių Mėnesių Pilietybė

Vatikano pilietybė yra išduodama 6 mėnesiams, kurios dokumentus suteikia pats valstybės gubernatorius, kuriuo Pijus XII yra paskyręs markyzą Serafinį. Jo įstaiga randasi didžiuliam name, turinčiame net 1,000 kambarių. Didžiojo Vatikano gatvėje (Via del Pellegrino) randasi telefono bei telegrafo įstaiga, vaistinė, pirmosios pagalbos klinika, paštas, kurian į metus parduo-dama už 20 milijonų pašto ženklų.

Kitoje gatvėje gali surasti garažą, kuriam tilpsta apie 200 automobilių su trimis raidėmis S.C.V. (Stato della Città Vatikano), didžiulė krautuvė, kurioje viskas yra daug pigiau, negu Romoje, bet kur pirkti tegali tik tos valstybės piliečiai. Ši mažytė Vatikano valstybė buvo įsteigta 1929 metais.

“Draugas”

Paskutinis Amen

PRIEŠ 25 metus garsus kompozitorius Maks Reger pabaigė rašyti chorui veikalą “Kryžiaus Atradimas”. Ta proga viename Amsterdamo restorane susirinko artimieji kompozitoriaus draugai šio žymaus darbo paminėti. Tarp svečių buvo ir Vienos šv. Roko parapijos kunigas. Kompozitorius kreipėsi į dvasininką, teiraudamasis, ar jis esąs katalikų kunigas. “Taip, katalikų”, patvirtino šis, ir Maksas Regeris pakvietė jį pasikalbėti prie atskiro staliuko. “Dangus man rodo savo malonę, kad jūs esate čia” kalbėjo kompozitorius ir pasipasakojo kad jau kelios dienos jis nujaučia artimą mirtį, todėl labai norįs dar šią naktį suvesti su dangumi visas sąskaitas. Kunigas labai nustebė, nes šis 43 metų menininkas atrodė dar kupinas trykštančios sveikatos. Kunigas pažadėjo savo patarnavimą. Abu grįžo prie kitų svečių kompozitorius gerai nusiteikęs gardžiavos skaniu alučiu ir draugams dėstė savo planus: “Mano vienintėlis karščiausias noras gyventi tol, kad galėčiau sukūrti galingą “Tėve mūsų” solo, chorui ir orkestrui. Didįjį Kūrėją teprašau šitos malonės. Amen turės būti meninės mano kūrybos vainikas.

Kai svečiai išsiskirstė, buvo jau vėlu. Maksas Regeris nuėjo su kunigu į savo kambarį, kaip buvo susitarę. Čia jis atidarė prieš kunigą visą savo širdį. Jis atliko išpažintį iš viso savo gyvenimo ir atsisveikindamas kalbėjo: “Mirtį jaučiu savo gyslose. Esu laimingas, kad gavau progą pasirūpinti savo sielos sveikata, kuri per ištisą 12 metų jau nesirūpinau!” Makso Regerio nuojauta neapvylė. Didysis jo gyvenimo Amen atėjo daug greičiau, negu draugai tikėjosi. Jį ištiko netikėta mirtis. Dievo gailėstingumas įdėjo į jo širdį mirties nuojautą ir laiku jam pasiuntė kunigą, kurs pasirūpino jį įvesti į amžinąją tėvynę.

Iš "Šventųjų Gyvenimai"

Kun. K. Matulaitis, M.I.C.

Šv. Rapolas Arkangelas

(Spalių 24 d.)

TOBIO knyga gražiausiai liudija apie arkangelą Rapolą. Apakęs senelis Tobijas siuntė savo sūnų Tobiją pas Gabelį į Medų miestą Ragę atsiimti paskolintų dešimt sidabro talentų. Sūnus nežinojo kelio ir ieškojosi vado. Jis rado skaistų jaunikaitį, stovintį susijuojusį ir tarsi pasirengusį keliauti. Nežinodamas, kad tai buvo Dievo angelas žmogaus išvaizdoje, Tobijas pasveikino jį ir teiravosi kelio į Medų kraštą. Arkangelas Rapolas pasiūmė jį nuvesti. Palaiminęs juodviejų kelionę, Tobijas besimelsdamas laukė grįžtant sūnaus.

Pirmą naktį tie du keleiviai sustojo prie Tigro upės. Kai jaunasis Tobijas įbrido kojų nusiplauti, didžiausia žuvis puolė jį, it norėdama praryti. Angelas suramino, liepė griebti už pažandės ir traukti į save. Ir traukė Tobijas žuvį į krantą. Angelas paliepė išskrosti žuvį, sau atidėti jos širdį, tulžį ir kepenis, nes, esą, tai reikalingi dalykai naudingiems vaistams. Žuvį jie iškepė, pavalgė, likusią dalį susūdė, kad kelionėj turėtų.

Laimingai jiedu pasiekė Raguelio namus, ir Tobijas vedė vienturtę jo dukterį Sarą, o negalėdamas greitai nuvykti pas Gabelį į Ragę, įprašė angelą paimti tarnų ir atgauti jam priklausančius pinigus. Visa laimingai sutvarkę, jie grįžo pro Charaną į Ninivą pas tėvus.

Kai po visų iškilnių, atgavusis akių šviesą, senelis Tobijas prašė sūnaus palydovo pasiimti pusę visų gėrybių, kaip atlyginimą už patarnavimą, tas tarė juodviem slapčia: "Šlovinkite dangaus Dievą ir visų gyvųjų, išpažinkite jam, jog jis parodė jums gailėstingumą. Nes geras yra dalykas karaliaus paslaptį, apreikšti gi Dievo

darbus ir išpažinti yra šlovinga. Malda su pasninku ir išmalda geresnis dalykas, negu krauti aukso turtus; nes išmalda išvaduoja iš mirties, ir ji tai apkopia nuo nuodėmių ir suranda gailėstingumą ir amžinąjį gyvenimą. Kas gi daro nuodėmę ir neteisybę, tie yra savo sielos neprieteliai. Apreiškiu tad judviem tiesą ir nepaslėpsiu nuo judviejų slaptų dalykų. Kuomet meldeisi su ašaromis ir laidojai numirėlius, ir palikdavai savo pietus, ir slėpdavai numirėlius per dieną savo namuose ir laidojai nakčia, aš numėšiau tavo malda Viešpačiui. O kadangi patikai Dievui, reikėjo, kad gundymas ištirtų tave. Dabar gi Viešpats siuntė mane, kad išgydyčiau tave ir išvaduočiau tavo sūnaus pačią Sarą nuo piktosios dvasios. Nes aš esu angelas Rapolas, vienas iš septynių, kurie stovime Viešpaties akivaizdoje" (Tobijo 12,6—15).

Sužinoję paslaptį, abudu, tėvas ir sūnus, labai nusigando ir puolė kniūpsti ant žemės; bet angelas juodu suramino. "Kuomet buvau su jumis, buvau per Dievo valią; jį šlovinkite ir jam giedokite. Rodžiaus, tiesą, draug su jumis valgąs ir gerias, bet aš naudojuos nematomu valgiu ir gėrimu, kurio žmonės negali matyti. Metas tad man grįžti pas tą, kurs siuntė mane; jūs gi šlovinkite Dievą ir pasakokite visus stebėtirus jo dalykus".

Tai pasakęs, angelas išnyko iš jų akių. Jiedu gi per tris valandas kniūpsti šlovino Dievą ir dėkojo jam.

Naujame Testamente priskiriama yra šv. Arkangelui Rapolui gydymai Jeruzalėje prie Avių Vartų tvenkenyje, Betsaidoje, kur Išganytojas pagydė 38 metus sirgusį paraližuotą žmogų. Apie tai rašo šv. Jonas savo Evangelijoje.

Su Mūsų Bendradarbiais

Naujai paskirtas Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos dvasios vadas yra kun. Vincas Andriuška, M.I.C. Šias pareigas per pereitus 5 metus ėjo kun. A. Miciūnas, M.I.C. Naujam Dvasios Vadui linkime geriausio pasisekimo naujose pareigose.

* *

Tėvų Marijonų Bendradarbių 19 skyrius, Aušros Vartų Parapijos, Chicago, Ill., rengia "bunco" vakarą spalio 22 d. "Lunco" vakarėlis įvyks parapijos salėje. Vakarėlių rengia jaunosios kartos moterys: Mrs. Higgins, Mrs. Waitkus, Mrs. Martin ir Mrs. Copek. Bus ir gražių dovanų. Visos kitos Bendradarbių Kuopos Chicagoje kviečiamos dalyvauti parengime.

* *

Tėvų Marijonų Bendradarbių skyrius, Hartford, Conn., rugsėjo mėnesyje, lietuvių parapijos salėje turėjo parengimą Marianapolio Kolegijos naujai, kuris, aktyviai prisidėjęs lietuviškai vietos dvasiškijai ir nuoširdžiai pasidarbavus rengimo komisijai, praėjo labai jaukioje ir pakeltoje nuotaikoje. Parengime buvo meninė dalis, kurią atliko moksleivių choras, vadovaujamas vargonininko brolio J. Banio, M.I.C.; be to, mokiniai dar padeklamavo lietuviškos poezijos. Buvo ir kalbų: kalbėjo svečias marijonas kun. Vaišnora ir vietos klebonas prelatas Ambotas. Marianapolio Aukštesniosios Mokyklos vedėjas kun. Juozas Dambrauskas, M.I.C., buvo pramogų gyvintojas — pranešėjas. Po programos sekė "bingo party". Buvo prisirinkę per pusantro šimto žmonių, ir pramogos užsitęsė beveik tris valandas.

* *

Marianapolio Vavodybė jaučia malonią pareigą išreikšti gilią padėką savo geradariams ryšium su pavykusiu Hartfordo Tėvų Marijonų Bendradar-

bių suruoštu rugsėjo mėnesyje pareigimų lietuvių parapijos salėje. Ypatingai pabrėžtina vietos lietuvių parapijos klebono prelato J. Amboto palankumas ir šiltas žodis susirinkusiems, be to, kun. J. Seibučio ir kun. Pranskaus kalba ir aukos. Taip pat didelės padėkos užsipelno ir parengimo komisija, susidedanti iš M. Kripo, Mr. ir Mrs. Kadiš, Mrs. E. Kalenda, ir Mr. ir Mrs. Becker. Visiems čia suminėtiems Tėvų Marijonų bičiuliams ir geradariams, savo palankumu ir triūsų parėmusiems lietuvišką katalikišką mokslo įstaigą, Marianapolio Vadovybė taria nuoširdų lietuvišką ačiū.

* *

Lauksime Mūsų Gerųjų Prietelių
Ir Rėmėjų

Skaitlingai Dalyvauti Su Mumis

**BENDRADARBIŲ METINĖJE
VAKARIENĖJE**

Sekmadienį, Spalio 30 d., 1947 m.

Šv. Jurgio Parapijos Salėje
Lituanica Ave., Chicago, Ill.

Pradžią 6:00 val. vakare

* *

Vyskupas P. Būčys, M.I.C., prieš išvykdamas iš Anglijos į Romą, buvo pakviestas į Widnes ir apylinkės lietuvių kongresėlį, kurį suruošė kun. J. Steponaitis, Kongresėlis buvo suruoštas vyskupo P. Būčio pagerbimui. . .

* *

Ištraukos Iš Laiškų:

Tarp kitko, Mrs. B. Giedra iš Baltimore, Md., rašo: "Ačiū už jūsų gerą širdį, kad pasiūlėte knygą (Šventųjų Gyvenimai), bet aš negaliu daug skaityti, nes turiu labai silpnas akis, ypač dabar, kada neseniai buvo padaryta operacija mano akims. Bet įdedu

\$3.00 atnaujinimui Kristaus Karaliaus LAIVUI. Kol aš gyva, tai visados skaičiusiu LAIVĄ. Man patinka jisai”.

* *

“Žinodama, kad jau laikas prisiųsti mokestį už LAIVELĮ, čia ir siunčiu, tardama širdingą ačiū už taip naudingą laikraštėlį”.

—C. Inglis, Cleveland, Ohio.

* *

“Gerbiamieji: Prisiunčiu \$10. atnaujinti LAIVO prenumeratą trims metams. Vienas doleris bus už kalendorių, kurį atsiųsite vėliau”.

— V. Bridzevaitis, Detroit, Mich.

* *

“Siunčiame \$3.00 už Kristaus Karaliaus LAIVĄ, kame esame gerokai pavėlavę, bet tikime, kad atleisite, nes žinote, kad pas mus su Amerikos doleriais yra ne kaip”.

—A. Pakalnis, Toronto, Canada.

* *

Bažnyčia yra Kristaus įgaliota atleisti ir dovanoti atgailotojams kaltes, panaikinti jų pelnytas amžinas bausmes, sumažinti laikinasias bausmes. Laikinių bausmių dovanojimas būna kartais visiškas, pilnas, kitais atvejais būna dalinis. Šis laikinių bausmių atleidimas ir vadinasi atlaisais.

Ateinančiais metais bus Šventųjų Metų jubiliejus. Atgailotojai, kurie bus gerai atlikę išpažintį, kurie nuoširdžiai pasiryš pasitaisyti ir atliks įsakytus bažnyčių lankymus, sukalbėdami nurodytas maldas Romos keturiose bazilikose, galės pelnyti visuotinus atlaisus, arba visišką laikinių bausmių dovanojimą.

Jubiliejaus metais atlaisus gyvieji sau gali pelnyti tik Bažnyčios nurodytais atvejais, pav., mirties valandoje, 40 Valandų iškilmėse teikiamus atlaisus, už aplankymą švč. Sakramento, už Viešpaties Angelo maldeles 3 kartus dienoje sukalbėjimą ir kai kuriais kitais atvejais.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Garbės Narys

MOTIEJUS TATARĖLIS

A.a. Motiejus pasimirė Viešpatyje gyvendamas Chicagoje. Į Garbės Narių eiles jo vardą įamžino žmona Domicelė, kuri irgi yra Garbės Narė. Palaidotas šv. Kazimiero kapinėse. Gyveno 7031 S. Maplewood Ave., Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a.a. Motiejaus sielą atlaikys dvejuas šv. Mišias spalio 24 ir 25 d.d., 1949 m. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Garbės Narys

JURGIS GUDAITIS

A.a. Jurgis pasimirė Viešpatyje, gyvendamas Chicagoje. Į Garbės Narių eiles įrašė jo žmona Elzbieta, kuri irgi yra Garbės Narė. Palaidotas šv. Kazimiero kapinėse. Gyveno 7024 S. Maplewood Ave., Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a.a. Jurgio sielą atlaikys dvejas šv. Mišias spalio 26 ir 27 d.d., 1949 m. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Garbės Narys

JONAS ŽUKAUSKAS

A.a. Jonas pasimirė Viešpatyje gyvendamas Chicagoje. Į Garbės Narių eiles įrašė jo žmona Salomė, kuri irgi yra Garbės Narė. Palaidotas šv. Kazimiero kapinėse. Gyveno 7120 S. Talman Ave., Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a.a. Jono sielą atlaikys dvejas šv. Mišias spalio 28 ir 29 d.d., 1949 m. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

Klausimai ir atsakymai

Bažnyčios mokslas mus moko, kad reikia melstis už vėles, skaistyklėje kenčiančias ir kad geriausia malda, tai šv. Mišių auka. Bet norint aukoti šv. Mišias, reikia visų pirma aukoti pinigai. Jeigu žmogus neturtingas, tai negali suteikti aukos, kad šv. Mišios būtų atlaikytos, o kas turi pinigų, tai šv. Mišios gali būti kasdien laikomos. Čia man neatrodo teisingai. Reikėtų, kad kunigas, kuriam mokama parapijos alga, laikytų už savo parapijiečius šv. Mišias veltui.

J. V., Chicago, Ill.

Dalinai patsai atsakei į savo paklausimą. Kiekvienas klebonas laiko šv. Mišias už parapijiečius gyvus ir mirusius kiekvieną sekmadienį, kiekvieną šventadienį ir kiekvieną dieną, kurioje išpuola žymaus šventojo atsiminimas. Tokių dienų į metus yra apie 90. Reiškia klebonas atlaiko kas metai apie 90 šv. Mišių už parapijiečius, kaip gyvus taip mirusius ir už tas šv. Mišias negauna kitos aukos, vien tik įskaitoma jam alga. Antras dalykas, kurį nepastebėjai yra tas, kad žmogus duodamas ant šv. Mišių nurodo ir savo intenciją. Tai dar nereiškia, kad jo intencija yra priimtina Viešpačiui Dievui, kuris yra išmintingas ir visai žinąs ir todėl savo malones teikia ten, kur jos yra reikalingesnės. Atminkimi Viešpaties Dievo teisingumą, mes galime būti pilnai tikri, kad šv. Mišių malonės nėra pinigų nuperkamos.

Ar Dievas priima tokio žmogaus auką, kuris neina išpažinties, o tik taip sau ateina į bažnyčią pasimelsti, daro gerus darbus,

T. O., Detroit, Mich.

Dievas paliko žmonėms savo įstatymus, kuriuos kiekvienas, kuris nori išganyti savo nemirtingą sielą, turi pildyti. Kuomet žmogus nepildo Dievo įsakymų, jisai nusideda ir todėl jo visi

nors ir geriausi darbai Dievo akyse neturi jokios vertės iki kol jisai per išpažintį vėl nesusitaiko su Viešpačiu Dievu. Kiekvienas žmogus šale savo gerų darbų turi ir nuodėmių, kurias reikia prašalinti. "Jeigu nedarysite atgailos, visi pražusite", pasakė Išganytojas. Todėl jeigu žmogus neina išpažinties nors vieną kartą į metus, kaip kad įsako šv. Bažnyčia, paaiškindama žmonėms Dievo įsakymus, tokiam žmogui nėra vilties išganyti savo nemirtingą sielą. Jau tuo pačiu, kad žmogus neina išpažinties, nėra skaitomas Katalikų Bažnyčios narui ir miręs nėra laidojamas švęstoje kapinių vietoje.

Padarius skriaudą ir nežinodama kam arba negalėdama surasti nuskriaustojo, kam toji skriauda reikia sugražinti.

V. J., Scranton, Pa.

Reikia toji skriauda atiduoti Bažnyčiai, pavargėliams arba kokiai nors labdarinai įstaigai. Tokiuose reikaluose geriausia pasiklausti savo nuodėmklausio ir sekti jo patarimą.

Mūsų tikėjimas mus moko, kad be krikšto žmogus negali būti išganytas. Bet mes pripažįstame žydų šventuosius, kurie niekuomet nebuvo krikštyti.

Z. V., Cicero, Ill.

Yra trejopas krikštas: vandens, kraujo ir troškimo. Vandens, kuomet kunigas apkrikštija žmogų vandeniui. Krauju kada žmogus yra nužudomas už tai, kad jisai tiki į Kristų ir nenori jo atsižadėti. Troškimo, kuris nori priimti krikštą ir negali arba kuris tiki į Kristų ir noriai priimtų Jo visus įsakymus ir reikalavimus jeigu tiktai galėtų. Žydai troško krikšto, jie gyveno sulig Viešpaties Dievo įsakymais. Jie tikėjo į ateisiantį Mesiją, todėl per savo tikėjimą bei troškimą ir liko išganyti.

Evangelijos

KIEKVIENAME LAIVO numeryje talpinamos yra Evangelijos, kiekvieną šventę ir sekmadienį girdime Evangeliją skaitant bažnyčiose. Žinome, kad tos trumputės iš Šv. Rašto ištraukos nušviečia tą ar kitą iš Išganytojo gyvenimo nuotikį, arba paaiškina kokią nors tikėjimo tiesą, bet mažai kas žino, kur, kokiam laikui ir kokiose aplinkybėse buvo surašytos Evangelijų knygos.

Patsai žodis Evangelija nėra lietuviškas; jis yra graikiškas; lietuviškai reiškia — gera naujiena — gera žinia. Pasaulio atpirkimo, žmonių su Dievu sutaikinimo žinia tikrai yra ir pasiliks gera. Tas žodis visame pasaulyje vartojamas.

Patsai Išganytojas, Jėzus Kristus, knygų nerašė; jisai savo Dieviškąjį mokslą skelbė žodžiu. Apaštalams taip pat įsakė Jo mokslą skelbti ir mokyti visas tautas. Kuomet Išganytojas mokinių akivaizdoje įžengė į Dangų, kuomet Sekminių dienoje ant Apaštalų atėjo šv. Dvasia, jie Išganytojo įsakymą uoliai pildė, nesigailėdami savęs. Jie perbėgo sodžius ir miestus Kristų beskelbdami ir Jo mokslą liūdydami savo gyvybės nepagailėjo. Pačioj pradžioje nebuvo reikalo visa ką Išganytojas mokė surašyti į knygas, nes patys Apaštalai buvo gyvi liūdytojai Jėzaus mokslo, o kita — jie skubėjo kiegalint daugiau žmonių pasiekti ir jiems gerą naujieną pranešti. Praėjo taip apie 7 ar 8 metai. Kai kurios bažnyčios pageidavo Apaštalų skelbiamą mokslą turėti surašytą, kad ir Apaštalų netekę galėtų Jėzaus mokslą turėti.

Pirmioje Evangeliją atsirado 41 m. po Kristaus gimimo. Ją parašė šv. Matas žydų kalba.

Savo užsiėmimu jisai buvo munitinkas ir vadinosi Levis, o kuomet Jėzus jį į Apaštalus pašaukė, jis tapo

pavadintas Matas. Išganytojas matė jo gerą, Dievui atsidavusią širdį, ir praidamas tarė jam: Sek mane. — Matas paliko gerą uždarbį, namus ir ėjo paskui Jėzų. Toliau Jėzus jį išrinko į Apaštalus. Jėzaus draugystėje Matas pasiliko iki jo mirčiai, buvo Jėzaus prisikėlimo ir į Dangų įženkimo liūdininkas. Šv. Matas Išganytoją skelbė žydų tarpe. Susidūrdamas su jų atkaklumu ir gerai žinodamas tautiečių daromus užmetimus Išganytojui, šv. Dvasios pažadintas, surašė trumpai Jėzaus mokslą, įrodindamas, kad Jėzus yra tikrai pažadėtasis pasaulio Atpirkėjas.

Antrąją Evangeliją parašė šv. Morkus. Šv. Morkus gimė Jeruzalėje. Jaunas būdamas jisai sekė šv. Povilą, skelbiantį Išganytoją, o paskui tapo šv. Petro palydovas. Su šv. Petru jisai nuvyko Roman. Čia jisai, prašomas krikščionių, surašė, ką buvo girdėjęs iš šv. Petro lūpų apie Jėzų. Šv. Morkus Evangeliją parašė graikų kalba, kuri tuomet viešpatavo Romos imperijoje, šv. Morkaus Evangelija parašyta 52

metais. Čia ypač įrodoma, kad Jėzus yra Dievo Sūnus ir kad Jo mokslą privalo visi priimti.

Trečiąją Evangeliją parašė šv. Lukas. Jis buvo gydytojas; gimęs Antiokijoje. Čia jį rado šv. Povilas ir paėmė už draugą į savo apaštalines keliones. Daug metų jisai drauge su šv. Povilu skelbė Jėzų. Tąjį mokslą jisai surašė į knygas, jas pirmiausiai paskirdamas savo mokiniui Teofilui. Šv. Lukas Evangelijoje įrodo, kad Jėzus yra tikrai visų žmonių Išganytojas. Evangeliją parašė apie 63 metais.

Ketvirtąją Evangelijų knygą parašė šv. Jonas Apaštalas. Jis buvo jauniausias Apaštalų tarpe ir mylimiausias Jėzaus mokinys. Jisai sekė paskui Jėzų

visą laiką ir net po kryžium stovėjo Kristui mirštant, kuomet kiti buvo Jėzų apleidę.

Šv. Jonas daugiausiai darbavosi Mažoje Azijoje. Pergyveno visus apaštalus. Pirmo šimtmečio pabaigoje jisai parašė Evangeliją, kurioje įrodo, kad Jėzus buvo tikras Mesijas, žadėtas pasauliui Atpirkėjas ir tikras Dievas.

Iš tų keturių Evangelijų kas sekmadienis ir per šventes Bažnyčia skaito trumpą perskirimo dalelę ir aiškina Kristaus sekėjams Jėzaus mokslą.

Bažnyčia saugoja per visus šimtmečius šventųjų Evangelijų neliečiamybę, jų pilnumą, kovoja prieš Evangelijų darkytojus kartu ragindama iš Evangelijų stengtis pažinti arčiau Jėzų Kristų.

Kun. J. Prunskis

Svečiuose Pas Argentinos Lietuvius

Vaišingi Lietuviai

RETAI kur galima sutikti taip labai vaišingus lietuvius, kaip Argentinos sostinėje — Buenos Aires mieste. Beviešint čia beveik kiekvieną vakarą parapijos kunigus drauge su svečių kvietėsi tai viena, tai kita šeima. Vaišių metu daug kur užtraukia lietuviškas dainas, ypač "gringos" — taip čia vadnia "grinorius". Apie Buenos Aires jie dainuoja:

— Miestas puikus, ką sakyti,
Jo nė galo nematyti. —

Mūsų Parapija

Tačiau tame mieste mums mieliausias punktas tai savoji parapija.

Stilinga raudonų plytų bažnyčia, su margaspalviais vitražais; daug kur skaičiau vardus USA lietuvių, kurie čia tai langus, tai duris, tai ką įrengė.

Taip buvo smagu laikyti šv. Mišias prie Aušros Vartų altoriaus.

Bažnyčioje gieda labai stiprus, gražiabalsių choras, vedamas Vaclovo

Rymavičiaus. O yra įsikūręs ir kitas — koncertinis choras, kuriam vadovauja iš tremties atvykęs chorvedis Stasiulis.

Erdvi salė, kur beveik kas sekmadienis yra koks parengimas. Čia man teko dalyvauti skautų sueigoje, kur įdomiai išpildė pasakų, dainų inscenizaciją.

Pasišventimas

Lietuviai skautų vadai o taipgi ir choristai rodo gražų pasišventimą. Visi jie per dieną dirba fabrike po aštuonetą valandų, o kai reikia — vyksta laisvalaikiu į susirinkimus. Kitiems taip toli, kad reikia važiuoti beveik dvi valandi, repeticijoje išbūna dvi valandi, ir namo grįžti — vėl dvi, taipgi — nebijo sugaišti šešetos valandų.

Parapijoje dabar dirba keturi tėvai marijonai, atvyksta dar trys, taigi numatomas steigimas naujos parapijos lietuviams.

Yra susidaręs Lietuvių Ansamblis, kurs irgi laikosi prie bažnyčios ir į-

stengia scenoje pastatyti sudėtingus veikalus bei melodingus koncertus.

Labai nuoširdžiai darbuojasi lietuvaitės Seselės Kazimierietės čia įsteigtoje mokykloje auklėdamos jaunąją kartą.

Dideli Bendradarbių Nuopelnai

Savo akimis pamatęs kaip čia, darbininkų rajone, Buenos Aires didmiesty išaugęs lietuvių centras, kaip jis varo didelį religinio ir lietuviybės atgimimo darbą, labai įvertinu didelę Marijonų Bendradarbių paramą. Tik Jūsų dėka galėjo čia išaugti kaip mums svarbios įstaigos. Gražios parapijos veikloje talkina ir lietuviškas radijo pusvalandis, vedamas katalikiškoje dvasioje.

Atvykusieji Iš Tremties

Daug gyvumo įneša atvykę lietuviai tremtiniai, jie čia patys turi nugalėti daug sunkumų, o visų pirma — su butais. Jie net dainą sustatė:

Lengviau išlysti kupriui per adatos skylutę,

Kaip mums čionai surasti butą.

“Matė”

Argentinoje yra keistų papročių. Pavyzdžiui, pas eilinius vietinius gyventojus yra plačiai pasklidęs įprotis gerti “matę”—tokią tirštą arbatą. Į puoduką įtaisytas metalo “šiaudelis”, per kurį visi iš eilės patraukia tos arbatos. Tremtiniai apie tai savo dainoje taip atsiliepia:

— Kažkokį cibuką jie čiulpt įpratę, Paskui paaikėjo, kad tai yr “matė”.

Grįš Į Lietuvą

Daugelis iš čia atvykusių tremtinių yra dideli patriotai. Vienas man gerai pažįstamas taip ir pareiškė:

— Kas mums bereikėtų tėvynėje dirbti, nors mišką kirsti ar kelmus rauti, vistiek grįšim į Lietuvą. Pirmomis dienomis turėsime išvykti ir dirbti ką paskirs. Galvoti, kad ankščiau buvome valdininkais, kad ir vėl būsime — nesąmonė! Turėsime imtis to, kas bus reikalinga, kad sugrižę atstatytume Lietuvą.

Rugsėjo 25 d. “Moron” (Buenos Aires) aerodrome lietuvių kolonijos atstovai ir stambieji pramonininkai pasitinka Dr. J. Prunskį. Nuotraukoje iš kairės į dešinę: “Laiko” redaktorius Dr. P. Brazys, kun. Alf. Grauslys, Emilija Čekanauskienė, P. Lesniauskas, Dr. J. Prunskis, kun. Dr. Ant. Milius, Vladas Urbietis, Katalina Čekanauskienė, Jonas Čekanauskas, Jurgis Kučinskas, Dr. A. Zotovas, kun. K. Cerniauskas ir Raimundas Taraška.

ŽINIOS *iš katalikiškojo pasaulio*

● **Paliko Mėlijonus Dievo Garbei.** Baltimorėje gyveno turtingas pirklys Tomas O'Neill. Jo didelius turtus valdė našlė, kuri mirė 1936 m., palikdama turėtus milijonus dolerių Baltimorės arkivyskupo žiniai, kad jis pastatytų naują katedrą. Dabartinė katedra buvo baigtas statyti 1821 metais. Ji yra gavusi bazilikos titulą ir privilegijas.

Pranešama, kad atiduotieji našlės O'Neill Dievo garbei turtai siekia \$14,000,000. Iš jų bus pastatyta nauja katedra, arkivyskupo gyvenamieji namai, klebonija, mokykla ir mokytojoms seserims vienuolynas. Kita pinigų dalis tarnaus kaip fondas katedrai išlaikyti.

Garbingai ir naudingai sunaudojo pamaldi našlė paliekamus pinigus.

● **Ištremtų Katalikų Vargai Vokietijoje.** Neperseniai buvo Vokietijos vyskupų konferencija Fuldoje. Pasitarimų protokolas yra paskelbtas spaudoje. Jungtinis vyskupų laiškas tikintiesiems atidengė nepaprastus katalikų vargus Vokietijoje. Iš rytų Vokietijos ir Prūsų išvairius gyventojus, viso 12 milijonų žmonių, kurių tarpe apie šeši milijonai yra katalikai, vakarų Vokietijai susidarė nepaprastų sunkumų. Net dabar yra 48 sričių po 2,500 — 4,500 žmonių katalikų, kurie yra taip susigrūdę, jog nėra vietos koplytėlei, nėra patalpų, kur būtų galima laikyti švč. Sakramentas. Iš tų šešių milijonų tremtinių katalikų, keturi milijonai gyvena tarp protestantų, kas dar labiau pasunkina padėtį.

Visa tai padaryta Potsdamo susitarimu, nusileidžiant Maskvos norams. Ir vokiečiai ir visi kiti velka nelengvą padarytos klaidos naštą.

● **Grižo į Tikrą Tikėjimą.** Dr. R. Martinez, kuris prieš 32 metus paveikė, kad Meksikos konstitucijoje buvo įdėtas straipsnis, kuriuo mokyklos buvo

atimtos nuo Katalikų Bažnyčios ir pastarajai buvo draudžiama kištis į auklėjimo reikalus, mirė šiomis dienomis Guadalajaros ligoninėje. "Aš noriu gyventi ir mirti pilna širdimi susitaikęs su savo motina Katalikų Bažnyčia", buvo jo žodžiai, tarti į ligoninės dvasios vadą. Guadelupės parapijos klebonas buvo liūdininku Martinezo atsižadėjimo visų klaidų ir atpalaidavo jį nuo visų bausmių, kurias buvo užsitraukęs veikdamas prieš Bažnyčią. Čia jis buvo pakrikštytas ir jo moterystė legalizuota. Kai priėmęs šv. Komuniją jis buvo kapeliono ir apylinkės atsilankiusių žmonių sveikinamas, jis tarė: "Tat yra svarbiausia mano gyvenimo diena".

Po kelių dienų jis mirė. Bet prieš mirtį jis paliko štai kokio turinio raštą: "Aš atsižadu ryšių su masonais ir visų savo formulių ir materialių veiksmų prieš Katalikų Bažnyčios teises. Aš atšaukiu visus raštus, kuriais galėjau įžeisti katalikų tikėjimą. Nuo šios dienos esu pasiryžęs laikyti tvirtą ryšį su Bažnyčia ir niekuomet nuo jos neatsiskirti."

Dr. R. Martinez buvo įstatymų ruošėjas ir diplomatas, žinomas ir kaip žurnalistas.

● **423 Milijonai Katalikų.** Vatikanio radio paskelbė, kad šiuo metu visam pasaulyje yra 423 Milijonai katalikų. Tarpe 1920 ir 1949 metų skaičius Katalikų Bažnyčios narių paaugo net 119 milijonų. Kaip sparčiai Katalikų Bažnyčia auga, galima vaizduotis iš fakto. Tarpe 1920 ir 1949 metų žmonių visam pasaulyje padidėjo 600 milijonų, arba vienu šeštadieniu, gi katalikų skaičius per tą laikotarpį padidėjo vienu trečdaliu.

Katalikų misijos Afrikoj, Azijoj ir Lotinų Amerikoje taip pat keleriopai padidėjo per pastaruosius 29 metus.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

● Iš Kunigų Vienybės Seimo. Spalių 5 d., šv. Andriejaus parapijos salėje įvyko Kunigų Vienybės seimas.

Seimui vadovavo kun. Pranas Juras, Lawrence, Mass. Sekretariavo kun. Justas Vaškys, O. F. M. Dalyvavo apie 40 atstovų. Gauta daug pasveikinimų, ypač iš Europos; svarbiausi: arkiv. J. Skvirecko, VLIK'o pirm. prelado M. Krupavičiaus, vysk. V. Padolskio ir vysk. V. Brizgio.

Centro valdybon išrinkta: kun. K. Vasys, Worcester, Mass., pirm.; kun. P. Juras, Lawrence, Mass., vice-pirm.; kun. L. Pečiukevičius, Philadelphia, Pa., rašt.; kun. M. Daumantas, Girardville, Pa., išd.

Seimas nuodugnai apsvartė svarbiuosius šių dienų katalikų gyvenimo klausimus.

● Lietuvos Partizanai tebeveikia. Prancūzų laikraštis "L'Aurore" rašo, kad lietuviai partizanai yra gerai suorganizuotą bei apsiginklavę. Jų ginklai yra sovietiškos kilmės — tai motociklai, lengvosios lauko patrankos ir net tanketės. Juos jie yra atėmę iš sovietų. Lietuvoj dabar išeina tokie pagrindžio laikraščiai: "Laisvoji Lietuva", "Patrijotas", "Kova", "Lietuvos Gynimas" ir kiti.

● Prisikėlimo Bažnyčia — Biblioteka. Prisikėlimo bažnyčia Kaune (Žaliakalny) paversta į sovietinę biblioteką. Vienuolės iš Pažaislio vienuolyno išvartytos, o jų vieton apgyvendinti rusai.

● Lietuva United Nations kuluaruose. Trys LAIC korespondentai, akredituoti prie Jungtinių Tautų plėčia pažintis įvairių delegacijų ir žurnalistų tarpe.

Atskirų delegacijų nariai dažnai pažymi, kad genocido Komisijoje Lietuvos likimas buvo dažnai minimas ir "Lithuanian Bulletin" stropiai anali-

zuojamas. Šių metų sausio — kovo numerio straipsnis "Lithuania Today" susilaukė ypatingo dėmesio. Todėl šis numeris ir dabar eina iš rankų į rankas.

Genocido termino nukalėjas, nuo Gardino kilęs prof. Raphael Lemkin, su dideliu atsidėjimu sekė genocido sutarties "gimdymo" eigą. Kaip oficialus patarėjas, jisai nuolat nurodinėja Lietuvą kaip genocido pavyzdį ir prikalbino abejojančias delegacijas tą sutartį pasirašyti. Šiomis dienomis Danija pasirašė — 29-ta valstybė.

Kelių delegacijų nariai ragino atskiru leidiniu išleisti NKVD dokumentus, kurių dalis jau paskelbta ALT leidžiamo "Lithuanian Bulletin" lapuose. Diplomatai, teisininkai ir žurnalistai dažnai pasisako, kad tie dokumentai yra istoriniai ir priklauso plačiajai žmonių. Patyręs apie šiuos Lietuvos partizanų krauju nupirktus dokumentus, prof. Lemkin pareiškė įsitikinimo, kad JAV Senatas tikrai ratifikuos genocido sutartį pamatęs dokumentinius Sovietų vykdomo tautų naikinimo įrodymus.

● Toronto, Kanadoje, tarptautinėje parodoje Lietuvos žinomos tautinių rūbų audėjos P. Tamošaitienės skyrius taip gražiai atrodo, kad jame daugiausia užtruko parodą lankius generalgubernatoriaus maršalo Aleksander žmona.

● Kun. A. Sabas, lietuvis salizietis, Portugalijoje, pradėjo eiti Lisabonos kariuomenės kapeliono pareigas, šiuo metu jam tenka daugiausia dirbti ten kur vasaroja kariškių vaikai.

* Skundžiasi Lietuviškų Knygų Stoka. Belgijoje gyvenantieji lietuviai nusiskundžia, kad lietuviškos knygų leidyklos Vokietijoje neaprūpina juos lietuviškomis knygomis, o į jų prašymus dažniausiai visiškai nė neatsako. Ypač jie norėtų gauti žodynų, kurie čia labai reikalingi.

Nuoširdžiai Kviečiame —

**Visus Tėvų Marijonų Prietelius Iš Chicagos
Ir Apylinkės Dalyvauti Su Mumis**

Marijonų Bendradarbių Draugijos

METINĖJE VAKARIENĖJE

Kristaus Karaliaus Šventėje

Sekmadienį, Spalių (Oct.) 30, 1949 m.

ŠV. JURGIO PARAPIJOS SALĖJE

3230 So. Litanica Ave. — Chicago, Illinois

Pradžia 6:00 val. vakare

Bus Išpildyta Trumpa, Bet Graži, Programa

Auka Vakarienei — \$1.50

Į šį draugišką ir smagų parengimą kviečiami ne tiktai Draugijos Nariai, Dvasiškija ir Profesionalai, bet ir visi Geros Valios Lietuviai, kuriems yra artimi Marijonų Vienuolijos vedami darbai. Programos metu bus daromi svarbūs pranešimai kaslink 1950 metų numatytyjų darbų.

**Marijonų Bendradarbių
Draugijos Vadovybė**